

Dosarul nr. 3ra-75/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani: (jud: I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău: (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

17 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Consiliul mun. Chișinău,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun.
Chișinău, Primăriei mun. Chișinău, Valeriu Jereghe, cu privire la anularea actului
administrativ și a contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul depus de Consiliul mun. Chișinău împotriva hotărârii din
05 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 27 decembrie 2018 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun.
Chișinău, Valeriu Jereghe, cu privire la anularea actului administrativ și a contractului
de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia Consiliului municipal
Chișinău nr. 7/19-9 din 18 octombrie 2018 „Despre operarea unor modificări în
hotarele terenului aferent obiectivului privat din str. xxxxxxxxxx, nr. 26/6, deținut în
proprietate de Valeriu Jereghe” s-a decis înstrăinarea lotului de pământ cu suprafața de
0,xx32 ha din str. xxxxxxxxxx, nr. 26xx6, mun. Chișinău.

Reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a menționat că a
efectuat controlul, sub aspectul legalității al actului administrativ vizat, în temeiul art.
64 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și
a constatat că decizia în cauză contravine prevederilor legislației în vigoare.

În conformitate cu art. 68 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind

administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT4-1048 din 11 noiembrie 2018 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea, în termen de 30 de zile, a actului administrativ considerat ilegal, însă până la moment Consiliul municipal Chișinău nu a adoptat nicio decizie cu privire la examinarea notificării înaintate de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, urmând după examinarea notificării, să respingă cererea, sau să o admită și după caz, să revoce sau să modifice actul administrativ.

Conform art.68 alin.(3) din Legea privind administrația publică locală, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat. Or, decizia contestată contravine prevederilor legale și anume prevederilor art.77 alin.(3), alin.(5) din Legea privind administrația publică locală, care prevede că, bunurile domeniului privat al unității administrativ-teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii.

Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii.

Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.136 din 10 februarie 2009 stabilește că, organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de prioritatea prețului maxim propus.

Reclamantul a relatat, că organizarea licitației publice presupune liberul acces și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la arendarea bunurilor proprietate publică a unității administrativ-teritoriale.

În corespundere cu art. 14 alin. (2) lit. d) din Legea privind administrația publică locală, consiliul local decide vânzarea, privatizarea, concesiunea sau darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii.

Reclamantul a menționat, că în conformitate cu art. 4 alin. (9) din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, vânzarea-cumpărarea terenurilor proprietate publică utilizate în procesul tehnologic, aferente obiectivelor privatizate sau supuse privatizării, aferente obiectivelor private, precum și celor aferente construcțiilor nefinalizate, se efectuează la prețul normativ al pământului. Terenul care, după parametri și amplasare, nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se vinde prin concurs sau la licitație deținătorilor de terenuri adiacente. În cazul în care există un singur deținător de teren adiacent, vânzarea- cumpărarea terenului/care nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se efectuează la prețul normativ al pământului. Această prevedere se aplică și relațiilor de arendă a unor astfel de terenuri. Celelalte terenuri se vând prin concurs sau la licitație, cu excepțiile prevăzute de lege. Astfel, consideră că asupra terenului specificat în decizia notificată, urmau să fie aplicate prevederile legislației expuse mai sus.

Ulterior, la 20 martie 2019 reclamantul a depus o cerere suplimentară, formulând pretenții și împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Valeriu Jereghe, invocând că ulterior depunerii acțiunii a constatat, că în baza deciziei contestate de către Primăria mun. Chișinău a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare a terenului aferent din 04 decembrie 2018, asupra terenului vizat în decizia contestată, motiv din care solicită

anularea contractului de vânzare - cumpărare încheiat între Primăria mun. Chișinău și Valeriu Jerege din 04 decembrie 2018. Ori, art. 334 alin.(3) Cod civil, prevede că actul juridic sau clauza care contravin unei dispoziții legale imperative, ce nu prevede expres sancțiunea nulității sunt nule sau anulabile dacă această sancțiune trebuie aplicată pentru ca scopul dispoziției legale încălcate să fie atins.

Prin urmare, în privința lotului de pământ cu suprafața de 0,2 ha vizat în pct. 1 din decizia notificată, urmau a fi aplicate prevederile legale enunțate. Or, instanța de judecată, în litigiul în care parte la proces este autoritatea publică, ce are competențe în relațiile funciare, va verifica dacă aceasta nu a depășit limitele competențelor prevăzute de legislația în vigoare, fiind verificate în acest sens actele de identificare a terenului, locul aflării și hotarele acestuia. Depășirea limitelor competenței de către autoritatea publică constituie temei de anulare a actelor administrative adoptate și a actelor subsecvente actului administrativ.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 7/19-9 din 18 octombrie 2018 „Despre operarea unor modificări în hotarele terenului aferent obiectivului privat din str. xxxxxxxx, nr. 2x6, deținut în proprietate de Valeriu Jerege”, precum și anularea contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Primăria mun. Chișinău și Valeriu Jerege, din 04 decembrie 2018.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău și Valeriu Jerege, cu privire la anularea actului administrativ și a contractului de vânzare-cumpărare, s-a anulat în tot decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 7/19-9 din 18 octombrie 2018 „Despre operarea unor modificări în hotarele terenului aferent obiectivului privat din str. xxxxxxxx, nr. 2x6, deținut în proprietate de Valeriu Jerege”, s-a anulat contractul de vânzare-cumpărare nr. x5 din 04 decembrie 2018, încheiat între Primăria mun. Chișinău și Valeriu Jerege.

Prin decizia din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Consiliul mun. Chișinău împotriva hotărârii din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău și Valeriu Jerege, cu privire la anularea actului administrativ și a contractului de vânzare-cumpărare.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că drept urmare a cererii și actelor prezentate de către Valeriu Jerege, avizul și soluția urbanistică elaborate de către Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare, extrasul din Registrul bunurilor imobile, la 18 octombrie 2018 de către Consiliul mun. Chișinău a fost emisă decizia nr. 7/19-9 „Despre operarea unor modificări în hotarele terenului aferent obiectivului privat din str. xxxxxxxx, nr. 2x6, deținut în proprietate de Valeriu Jerege”, prin care la pct. 1 a fost dispusă modificarea configurației lotului de pământ din str. xxxxxxxx, nr. 2x6, codul cadastral 01xxxxxxx1, transmis în proprietate privată în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2/1-228 din 25 ianuarie 2005, care se expune în redacția planului anexat la prezenta decizie, cu condiția achitării prealabile a prețului de 25000 de lei, pentru diferența de suprafață (0,0032 ha) (f.d. 7-8).

Conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral 0xxxxxxxxxxx1, cu suprafața de 0,007 ha, aparține cu drept de proprietate lui Valeriu Jerege, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 2/1-228 din 25 ianuarie 2005 (f.d.83).

Instanța de apel a invocat prevederile art. 3 alin. (2) al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, conform căruia autoritățile administrației publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară și financiară, au dreptul la inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-și, în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

Conform art. 14 alin. (2) lit. d) al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi stabilite la art.4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local realizează următoarele competențe, decide vânzarea, privatizarea, concesionarea sau darea în arendă, în comodat ori în locațiune a bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii.

Conform art. 77 alin. (5) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, înstrăinarea, concesionarea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Conform art. 4 din Legea nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, raporturile ce țin de administrarea și deetatizarea proprietății publice sînt reglementate de legislația civilă, funciară, fiscală, de alte acte normative, precum și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte. Terenurile aferente bunurilor care se privatizează sau bunurilor private, precum și terenurile destinate construcțiilor, se privatizează în condițiile prezentei Legi, ale Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pămîntului, ale altor legi și ale regulamentelor aprobate de Guvern.

Totodată, conform pct. 2 din Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, organizarea și desfășurarea licitațiilor este condiționată de publicarea prealabilă a comunicatului informativ cu privire la licitație; familiarizarea participanților cu bunurile expuse la licitație și/sau cu rezultatele activității lor economico-financiare; asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept, conform art.26 din Legea nr. 121-XVI din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice; prioritatea prețului maxim propus, precum și, informarea publicului asupra rezultatelor licitațiilor.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, instanța de apel a indicat, că instanța de fond, întemeiat a ajuns la concluzia privind anularea deciziei contestate, ori procedura de înstrăinare a terenului cu numărul cadastral 0xxxxxx41 din str. xxxxxxxx, 2x6, mun. Chișinău nu a fost respectată, cert este faptul, că Consiliul municipal Chișinău nici nu a publicat comunicatul informativ cu privire la licitație, nu a familiarizat eventualii participanți cu bunurile expuse la licitație, nu a dat prioritate prețului maxim propus și nu a informat publicul asupra rezultatelor licitațiilor.

Instanța de apel consideră, că nu poate servi drept temei pentru respingerea acțiunii argumentul apelantului, precum că legislatorul a stabilit și o categorie de situații-excepții de la prevederile expres stabilite prin lege fără organizarea licitațiilor sau concursurilor funciare, care nu contravine legislației și este un drept inalienabil al proprietarului patrimoniului public.

Instanța de apel a indicat că doar după elucidarea posibilității sau imposibilității formării bunului imobil, conform procedurii stabilite la art. 16 din Legea nr. 354 din 28 octombrie 2004 cu privire la formarea bunurilor imobile, pot fi aplicabile după caz prevederile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare al pământului, situație care nu se constată în prezenta speță.

Instanța de apel a apreciat ca fiind declarativ argumentul apelantului/pârât, precum că prin planul de situație al terenului și avizul subdiviziunii specializate din cadrul Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare și documentația de urbanism, care a stat la baza perfectării planului lotului, anexă la decizia Consiliul mun. Chișinău nr.7/19-9 din 18 octombrie 2018, au fost concretizate hotarele și suprafața terenului nefuncțional și care a fost pus în valoare, în modul stabilit de Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, cu condiția ca beneficiarul la încheierea contractului să achite valoarea de piață în mărime de 25000 de lei, calculat conform raportului de evaluare, ori legiuitorul a prevăzut expres procedura formării bunului imobil, care urma a fi respectată de către apelant, cu prezentarea probelor confirmative în acest sens, însă care n-au fost prezentate.

Instanța de apel a conchis, că prima instanță just a concluzionat, că prin adoptarea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 7/19-9 din 18 octombrie 2018 „Despre operarea unor modificări în hotarele terenului aferent obiectivului privat din str. xxxxxxxxx, nr. 2x6, deținut în proprietate de Valeriu Jereghe”, Consiliul mun. Chișinău a încălcat normele procedurale legale, nerespectând modul de înstrăinare a terenului dat, fără a fi necesară indicarea unor anumite condiții față de intimatul/pârât Valeriu Jereghe, prin achitarea unei sume de bani la încheierea contractului, care este situație ulterioară organizării unei licitații investită prin lege. Prin urmare, este întemeiată și concluzia instanței de fond cu privire la anularea inclusiv, și a contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent, încheiat între Primăria mun. Chișinău și Valeriu Jereghe la 04 decembrie 2018, ca fiind un act juridic încheiat ulterior emiterii deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 7/19-9 din 18 octombrie 2018 „Despre operarea unor modificări în hotarele terenului aferent obiectivului privat din str. xxxxxxxxx, nr. 2x6 deținut în proprietate de Valeriu Jereghe” care s-a constatat a fi ilegală în fond.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 03 noiembrie 2020, Consiliul mun. Chișinău a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Recurentul Consiliul mun. Chișinău, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au

importanță pentru soluționarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, precum și faptul că normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat, deoarece temeiuri de anulare a actului administrativ individual nu au fost constatate.

Recurentul Consiliul mun. Chișinău a invocat că legislatorul a stabilit o categorie de situații-excepții de la prevederile expres stabilite prin lege, privind înstrăinarea directă a terenurilor proprietate a autorității publice locale, fără organizarea licitațiilor sau concursurilor funciare, care nu contravine legislației și este un drept inalienabil al proprietarului patrimoniului public, și anume la art. 4 alin. (9) din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare - cumpărare a pământului în care este stipulat, că vânzarea-cumpărarea terenurilor proprietate publică utilizate în procesul tehnologic, aferente obiectivelor privatizate sau supuse privatizării, aferente obiectivelor private, precum și celor aferente construcțiilor nefinalizate, se efectuează la prețul normativ al pământului. Terenul, care după parametri și amplasare, nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se vinde prin concurs sau la licitație deținătorilor de terenuri adiacente. În cazul în care există un singur deținător de teren adiacent, vânzarea-cumpărarea terenului care nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se efectuează la prețul normativ al pământului.

Recurentul a relatat, că conform situației urbanistice și planului de amplasare a terenului, porțiunea de teren are formă dreptunghiulară și se mărginește cu terenul aflat în folosință pe trei laturi și anume: de la nord, est și vest, iar hotarul de sud se mărginește cu porțiunea de teren municipală, care servește drept acces către magazinul existent pentru cetățeni și pentru deservirea magazinului. Porțiunea de teren, care conform situației urbanistice este amplasată în fața imobilului existent nu poate fi expus la privatizare prin licitație, din motiv că îngrădește calea de acces spre imobilul proprietate privată a lui Valeriu Jereghe, or, acest teren este unica cale de acces spre proprietatea privată.

Astfel, recurentul a menționat, că terenul litigios este pentru deservirea bunului imobil proprietate privată, iar o eventuală decizie de anulare a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 7/19-9 din 18 august 2018, ar limita dreptul la acces în construcția proprietate privată, or terenul care se învecinează cu construcția lui Valeriu Jereghe este teren, ce face parte din domeniul public fiind delimitat prin decizia Consiliului mun. Chișinău și înregistrat în Registrul bunurilor imobile, respectiv terenurile din domeniul public nu pot fi îngrădite de nimeni și nu pot fi folosite ca cale de acces, spre un bun imobil particular.

Recurentul a relatat, că suprafața de teren de 0,xx2 ha (xx mp²) constituie terenul nefuncțional, în sensul prevederilor pct. 2 din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013. Terenurile respective sunt sectoare de teren proprietate municipală, care după parametri și amplasare nu admit posibilitatea amplasării de noi obiective distincte conform documentației de urbanism, planuri urbanistice zonale sau de detaliu, nu pot apărea ca obiecte de drept de sine stătătoare independente, conform condițiilor de formare a bunurilor imobile și care, în cazul în care nu sunt alți deținători adiacenți interesați, pot fi atribuite, cu titlu oneros contra plată, beneficiarilor funciari separat, sau împreună cu terenul aferent, fără organizarea licitațiilor funciare.

Conform pct. 25 lit. j) și lit. g) din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, subdiviziunile municipale specializate în relații funciare și în urbanism, vor asigura stabilirea hotarelor și suprafețelor terenurilor, condițiilor folosirii acestora în conformitate cu normele de formare a bunurilor imobile și documentația de urbanism, precum și perfectarea și eliberarea planurilor geometrice ale terenurilor.

Astfel, prin planul de situație al terenului și avizul subdiviziunii specializate din cadrul Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare și documentația de urbanism, care a stat la baza perfectării planului lotului, anexă la decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 7/19-9 din 18 octombrie 2018, au fost concretizate hotarele și suprafața terenului nefuncțional și care a fost pus în valoare, în modul stabilit de Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, cu condiția ca beneficiarul la încheierea contractului să achite valoarea de piață în mărime de 25000 de lei, calculat conform raportului de evaluare.

Recurentul a invocat, că conform prevederilor regulamentare, organizarea licitației publice de adjudecare a dreptului asupra terenului este posibilă doar în privința suprafețelor de teren libere de construcții și care admit amplasarea de noi construcții distincte și nu au grevări în favoarea terților, ori terenul în cauză este prea mic de 32 m² și nu poate fi format ca bun imobil separat pentru a fi supus spre adjudecare. La emiterea planului de încadrare în teritoriu și avizului pentru perfectarea planului-anexă la decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 7/19-9 din 18 octombrie 2018, de către Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare s-a ținut cont de regimul arhitectural urbanistic existent, inclusiv de documentația de urbanism elaborată, căile de acces, sistemul tehnico-edilitar și normativele în vigoare, retragerile necesare de la obiectivele vecine, precum și faptul că nu există alți deținători de terenuri adiacente legitim interesați. Valeriu Jereghe este singurul deținător de teren adiacent legitim interesat și respectiv, deține dreptul exclusiv de preferință.

Recurentul consideră, că Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a interpretat eronat legislația în vigoare, făcând referire că terenul litigios urma a fi scos la licitație, în temeiul prevederilor art. 77 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală. Ori, prezentul teren nu poate fi format ca bun imobil separat și respectiv nu poate fi scos la licitație publică, fiind învecinat doar cu terenul deja proprietate privată a lui Valeriu Jereghe, respectiv doar proprietarul avea dreptul exclusiv de preferință să-l procure, deoarece învecinat cu acest teren mai este doar drumul de uz comun proprietate a administrației publice locale.

La 24 noiembrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și Valeriu Jereghe, copia recursului depus de Consiliul mun. Chișinău împotriva deciziei din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 36, vol. II).

Intimații Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, Valeriu Jereghe, nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe la recursul Consiliului mun. Chișinău împotriva deciziei din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel

în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 septembrie 2020, fiind notificată recurentului Consiliul mun. Chișinău la 20 octombrie 2020, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică activă liliana.matei@justice.md, anexat la materialele cauzei (f.d. 21, vol. II).

Astfel, recursul depus la 03 noiembrie 2020 este depus cu respectarea termenului prevăzut de lege. (f.d. 26-35, vol. II).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Consiliul mun. Chișinău în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în

contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Consiliul mun. Chișinău este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Consiliul mun. Chișinău se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan